

Mál nr. 308/2017**M og
vátryggingafélagi V vegna ábyrgðartryggingar X.****Skaðabótaábyrgð vegna vinnuslyss 15. júlí 2016.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttekið 21.9.2017, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 4.10.2017.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M rann á blautu gólfi í svokölluðu tæknirými á vinnustað sínum og datt á hillu með þeim afleiðingum að hann skarst á úlnlið. Í tjónstilkynningu X til V dags. 15. ágúst 2016 kemur sérstaklega fram að M hafi runnið í bleytu sem og í tilkynningu X til Sjúkratrygginga Íslands. Í gögnum málsins kemur einnig fram að það virðist sem sápuvátur í svokölluðu tæknirými hafi fyllst við áfyllingu hans og sápuvatn hafi farið út á gólf í því rými. M hafi síðan dottið í því rými stuttu eftir það.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð vegna afleiðinga líkamstjóns M vegna vanrækslu X sem vinnuveitanda á skyldum skv. lögum nr. 46/1980 sem og vegna saknæms aðbúnaðar á vinnustað og vegna slægrar verkstjórnar. Auk þess megi rekja líkamstjón M til saknæmrar háttsemi samstarfsmanna sem X beri ábyrgð á skv. reglunni um vinnuveitandaábyrgð. M byggir einnig á því að hann hafi verið óvinnufær frá slysdagi í 7 daga og við þær aðstæður hafi vaknað skylda X um að tilkynna um slysið til Vinnueftirlits ríkisins, skv. 79. gr. laga nr. 46/1980. Það hafi ekki verið gert og verði því að leggja frásögn M til grundvallar af aðstæðum á vettvangi. Þær hafi verið með þeim hætti að ekki hafi verið niðurfall eða frárennsli til að taka við vatni sem lak á gólf á vinnustaðnum, gólfefni hafi verið þannig að gólf hafi verið mjög hál í bleytu og lagerhillur húsnæðisins hafi verið með beittum endum sem hafi skapað hættu vegna slysa eins og M varð fyrir í greint sinn. M vísar til laga nr. 46/1980 um almennar skyldur atvinnurekanda til að skapa öruggar aðstæður á vinnustað sem og reglna um húsnæði vinnustaða nr. 581/1995 þar sem komi fram fyrir mæli í 5. mgr. 6. gr. að gera skuli ráðstafanir til að draga úr hálfu á gólfum þar sem þess gerist þörf. Einnig vísar M til þess að skort hafi verklagsreglur og leiðbeiningar til starfsmanna á vinnustað M um hvernig ætti að fylla á sápuvátur eða hvaða ráðstafanir ætti að gera þegar hann yfirfyllist. Auk þessa bendir M á að sá samstarfsmaður M sem sá um að fylla á sápuvátur hafi farið frá áfyllingunni með þeim afleiðingum að sápuvatn fór á gólf þar sem fleiri starfsmenn ganga um og hann hafi ekki gert sérstakar ráðstafanir til að koma í veg fyrir slyshættu þess vegna. Það hafi verið saknæm háttsemi af hálfu starfsmanns X sem X beri ábyrgð á.

V telur að ekki sé sýnt fram á saknæman vanbúnað á vinnustað M eða að X beri að öðru leyti skaðabótaábyrgð vegna afleiðinga slyss hans. Ekki hafi verið í gildi reglur um að það ættu að vera niðurföll eða frárennsli í hverju rými, auk þess sem um bílaþvottastöð sé að ræða þar sem iðulega sé verið að vinna með vatn. Auk þess hafi áfylling sápuváturs verið einfalt verk sem hafi ekki þurft sérstakra leiðbeininga við. Einnig bendir V á að tilkynning til Vinnueftirlits hafi ekki þýðingu í málinu. V hafnar því einnig að það hafi verið gáleysi af hálfu samstarfsmanns M að fara frá áfyllingu á sápuvatnskút þar sem það skapaði ekki neina sérstaka hættu í bílaþvottastöð þar sem vænta mátti, í ljósi eðli starfseminnar, að gólf væru hál.

Álit.

Í málinu liggur fyrir að tilkynningarskylda skv. 79. gr. laga nr. 46/1980 til Vinnueftirlits ríkisins var vanrækt af hálfu X vegna slyss M. Verður því að leggja til grundvallar frásögn hans af atvikum máls og aðstæðum á vinnustaðnum, sbr. fjölmörg dómfordæmi um slíka beitingu sönnunarreglna í skaðabótamálum. Þegar litið er til þess verður ekki annað séð en að slysið M verði rakið til saknæmrar háttsemi samstarfsmanns M við áfyllingu sápuvatnskúts á vinnustaðnum, sem leiddi til þess að sápuvatn flæddi um gólf í svokölluðu tæknirými þar sem starfsmenn þurftu að ganga um til að ná í hluti úr hillum. Leggja verður til grundvallar sápuvatn hafi þannig verið í meira magni en starfsmenn

hefðu mátt búast við og verður X að bera hallann af sönnunarskorti um annað. M telst því eiga fullan rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V, en háttsemi hans sjálfs telst ekki til stórkostlegs gáleysis í skilningi 23. gr.a. skaðabótalaga nr. 50/1993.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 14. nóvember 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.